

1596 Stodiam Spalati, Clissæ propinquæ urbi, incumbendum statuit: cumque ejus adventu plerique conscientia territi, e proximis castellis dilapsi, intra montium recessus sese abdidissent; ne præcipites desperatione subjectorum animi agerentur, maturitate & cunctatione utendum censuit; atque ita consilia expedivit, ut neque Turcis suspectus, neque a Cæsareanis alienus videretur.

Clissæ a
Turcis op-
pugnatur.

At Turcæ statim a Clissæ eventu octo peditum millia sub quinque præfectis coegerant; duo muralia tormenta a Salona perducta oppidi mœnibus admoverant; verberationemque, exiguo tamen propugnatorum damno, altero in ejaculatione tormento diffracta, inceperant. Propugnatores egregie se tuentur; Croatiae præfecti subsidia præstolantur, comneatuum inopia Turcas brevi, re infecta, discessuros rati: id unum tantum, ne quam avertere conatus fuerat hostis, aqua deficeret, verebantur. Eodem tempore lembi Turcarum aliquot Narenta amne emissi Macariscam usque, ut Saxo ac Salonæ præsto essent, se intulerant. Georgium Lencovichium cum quatuor Germanorum millibus Sennia ad opem obsessis ferendam adventurum ferebatur. Quapropter Maurus legatus, maritimo concilio vocato, cui Philippus Paschalicus, classis legatus, aliique præfecti interfuere, quid eo rerum statu agendum sit, proponit. Convenere omnes, ut, in Jaderæ, Almissæ, ac Spalati propinquis locis classe retenta, per Reipublicæ ditiones Uscochis transitus intercluderetur; interimque impediendane an permittenda Clissæ subsidia forent, a Senatu peteretur. Iis cognitis, Clemens acriter expostulare cum Delphino legato coepit: *triremium agmine arcis subsidia averti: sibi suadere non posse, eam in communium hostium potestatem Patres velle concedere: suppetias se laturum, ac tunc, quid statuerent, inspecturum.* Ad hæc legatus, *id pro certo affirmare se posse, inquit, nihil, nisi quod rationi, prudentiæ, religioni conveniat, Senatum decreturum: ea in re non tantum de Republica, quæ improvise ad ingentem impensarum molem, ad bellum cum potentissimo hoste inopportuno tempore traberetur; sed de pontificiæ Sedis, atque adeo Italiæ incolumitate agi, cujus maxime interfit, ut procul Turcarum arceantur arma, ne nimia propinquitate has regiones imminetiaque loca corripiant, ne Pannoniæ fines incendium illud egrediatur, longiusque promanet: in id omne*